

[Finansministeren.]

man kan ikke både bruge momsens til en omlægning af den direkte beskatning og derefter bruge de samme penge til en dækning af den stigning i statsudgifterne, som vi jo alle sammen ved kommer i de år, vi nu går ind i; det er et af de problemer, der har været under skatteforhandlingerne, og som jeg synes ikke har fået den saglige forhandling og behandling, som det burde have fået.

Jeg vil nu gøre nogle få bemærkninger til de enkelte ordførere for partierne. Først takke hr. Peter Nielsen og derefter sige til hr. Henry Christensen, som talte om, at regeringen har skabt splittelse i stedet for samling omkring skattereformen, at da han sagde det — og det var altså, fordi vi her lavede noget sammen med SF — da kunne jeg ikke lade være med at tænke på en aften for et års tid siden, da vi var nogle stykker, der deltog i en diskussion i Rødby, en diskussion, som i øvrigt blev sendt i fjernsynet, og hvor netop hr. Henry Christensen ivrigt af alle søgte at presse mig til en udtalelse om, at vi under ingen omstændigheder ville samarbejde med SF. Det afviste jeg; jeg sagde ikke, at vi ville samarbejde med SF, men jeg sagde: jeg afviser et forsøg på at afpresse mig en udtalelse om, at vi ikke vil samarbejde med SF, for det kan da være, at det sker engang. Se, det er kun et år siden, at man fra venstres og de konservatives og særlig fra hr. Henry Christensens side på dette møde og her i tinget ustandselig benyttede lejligheden til at fortælle os, at vi under ingen omstændigheder måtte samarbejde med dette parti. Hvem er det så, der har forsøgt at, hvad skal vi sige; splitte partierne her i folketinget? Hvem er det, der har forsøgt at rejse mure imellem partierne? Det er ikke os. Jeg skal da gerne indrømme, at jeg personlig har haft den opfattelse og har den opfattelse, at man bør samarbejde med SF, og jeg har da også lagt mærke til, at hr. Poul Sørensen ved flere udtalelser netop har givet udtryk for, at der er sket det efter valget, at selvfølgelig kan man samarbejde med SF, og derfor forstår jeg ikke rigtig den holdning, som hr. Henry Christensen her indtager. Har venstre selv i det skattereforarbejde, vi nu har været igennem, været med til at formidle samarbejdet på en

sådan måde, at man var med til at bygge bro, med til at skabe grundlaget for en skattereform? Det har venstre jo ikke.

Jeg tror, det ville være lidt for kedeligt at høre på, hvis vi skulle gennemgå skattereformen i enkeltheder og tage de tekniske problemer frem, men det er da klart, at venstre ved at indtage det standpunkt, at man under ingen omstændigheder ville være med til at gennemføre merværdiafgiften, havde sat sig selv udenfor, måske i et forsøg på i det hele taget at forhindre, at der blev gennemført en skattereform. Venstre har selv fremsat et skatteforslag, og det ser jo pænt ud med disse lave procenter, der starter på 16 og går til 40-45, men jeg må bestride rigtigheden af det, hr. Henry Christensen heroppefra forsøgte at give os alle sammen indtryk af; nemlig at her havde man et forslag, der uden merværdiafgiften og kun ved hjælp af en 400-500 mill. kr. i merindtægt fra punktafgifterne kunne klare akkurat de samme problemer, som vi andre altså mener vi skal have merværdiafgiftens ca. 2 milliarder til. Det må jeg bestride. Jeg bestrider ikke de tal, der er fremlagt fra venstre, de er rigtige, men de er rigtige under ganske bestemte forudsætninger, og hvis vi foretager en beregning på samme forudsætninger, som ligger til grund for de beregninger, der er udført for det radikale venstres skatteskitse og for regeringens skatteskitse — det må jo være det rigtige — så mangler der jo 1,5 milliarder i venstres skatteskitse; det betyder, at de 16 pct. skal sættes op til 21 eller 22 og de 40 og de 45 pct. tilsvarende højt op for overhovedet at klare disse problemer.

Dette skal må jo have med i billedet, når man vil vurdere disse ting, og det er altså ikke rigtigt, at man kan klare tingene blot ved at opkræve en række punktafgifter, buketter, sådan som venstre har været inde på det, og jeg må også vende mig imod dette med, at vi nu forsøger at jage en reform igennem. Hr. Henry Christensen sagde, at ved at opstille den såkaldte tretrinsraket havde jeg forsøgt at tvinge eller havde jeg tvunget partierne til, at man skulle tage stilling, man skulle tage stilling til hele skattereforarbejdet. Men det er jo ikke rigtigt, det var jo tværtimod det, jeg til en vis grad ønskede at undgå. Jeg ønskede ved